УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 451-2200
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-0237

РІК LXXVI. Ч. 47. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 13-го БЕРЕЗНЯ 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 13, 1969 No. 47. VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 12 березня 1969

В АМЕРИЦІ

СЕКРЕТАР ТРАНСПОРТУ ДЖАН А. ВОЛПІ виявив, що Уряд наєсні цього року внесе до Конгресу широку програму, щоб допомогти американським містам розбудувати масовий транспорт. Уряд має допомогти містам та місцевим урядовим агенціям будувати нові та поширювати старі лінії підземної залізниці, нові автобусові лінії та, можливо, нові форми швидкого транспорту. Волпі не сказав нічого про подробиці цього широкого пляну, він не міг виявити, скільки коштував би цей плян, і скільки треба просити в цьому році від Конгресу на цю ціль. Але Волпі знає, що цілий плян мав би коштувати більйони долярів.

ЧАРЛЗ ЕППЛЕТОН МЕЄР найменований на асистента державного секретаря в справах міжамериканської політики, як про це заявив державний секретар Вілліям П. Роджерс. Журналісти 8 тижнів вгадували, хто займе цей важливий пост. Тепер вони вдоволені з цієї номінації, бо Меєр довгі роки працював на терені Південної Америки, він знає еспанську мову та має всі дані на це, щоб бути дипломатом. Його дід Джордж фон Ленгерке Меєр був секретарем фльоти за президента Теодора Рузвелта та амбасадором до Італії. Це він намовив був царя Миколу погодитися на це, що ЗСА були посередником між Японією й Росією в 1905 році.

СЕНАТОР БЕРРІ ГОЛДВОТЕР, зізнаючи в Сенатській Підкомісії в справі поправки до Конституції, заявив, що він має свій власний плян вибору президента ЗСА. Кожний кандидат на президента мав би дістати один електоральний голос за кожну конгресову виборчу округу, яку він здобуде, та ще два електоральні голоси за здобутий стейт. Але Голдвотер заявив, що він погодився б і на це, щоб число електорів відповідало пропорційній величині одержаних голосів. Голдвотер погодився б і на це, щоб президента цієї країни вибирали загальним голосуванням, але, на його думку, таку зміну Конституції не хотіли б ратифікувати 38 стейтів.

КОМУНІСТИЧНА КУБА РЕОРГАНІЗУЄ офіцерський корпус, щоб скріпити політично свій комуністичний режим. Міністер оборони, брат комуністичного диктатора, майор Рауль Кастро, промовляючи на закінченні шкільного року до 414 випускників військової академії молодих ляйтенантів, сказав, що в останніх роках випускається нові кадри офіцерів, які мають високі прикмети політичні і військові. Цього року випуститься коло 1,200 молодих офіцерів, вишколених на Кубі і в СССР. 97 відсотків випускників — це члени Комуністичної Партії Куби, або Молодої Комуністичної Ліґи, — казав майор Рауль Кастро.

РОЗДРІБНИЙ ПРОДАЖ ТОВАРІВ в лютому ц. р. становив 29,021,000,000 дол., майже стільки само, що в січні цього року (29,031,000,000 дол.), та на 6 відсотків більше, як в лютому 1968-го року. Та треба згадати, що збільшення продажу не буде таке велике щодо числа проданих товарів, коли візьмемо до уваги подорожчання товарів внаслідок інфляції. В порівнянні з січнем ц. р. продаж товарів тривкої вартости зменшився на один відсоток, а продаж товарів нетривкої вартости збільшився на 1 відсоток. Роздрібний продаж товарів в січні і лютому не свідчить про те, що економіка значно зменшує темп свого збільшення.

У СВІТІ

ЗАХІДНЬО - НІМЕЦЬКИЙ КАНЦЛЕР КУРТ ГЕОРГ КІЗІНГЕР ЗАЯВИВ, що він зверне увагу новому президентові Німецької Федеративної Республіки д-рові Густавові Гайдеманові, що політику веде уряд, а не президент. Гайдеман піддав у пресовому інтерв'ю на сторінках „Штуттґартер Цайтунґ" під сумнів потребу перебування Західньої Німеччини в НАТО і корисність відбудованої армії. Гайдеман пробував злагіднити враження з отих незручних своїх завваг, склавши примирливу заяву.

У КАЙРО ЙДЕ ТЕПЕР КОНФЕРЕНЦІЯ Арабської Ліґи. Прибувши є міністри закордонних справ або амбасадори Єгипту, Сирії, Йорданії, Лівану, Саіді Арабії, Іраку, Ємену, Альжирії, Лібії, Марокко, Південного Ємену, Судану, Тунізії і Кувайту. Йдеться про створення одностайного фронту та узгіднення політики супроти Ізраїлю. Організація для визволення Палестини, яка охоплює протиізраїльських терористів, вимагає посиленої допомоги від названих держав.

КОМУНІСТИЧНИЙ КИТАЙ ТВЕРДИТЬ у своїх офіційних заявах, що Москва тому спровокувала збройну сутичку з китайськими комуністами на Далекому Сході 2 березня ц. р., щоб відвернути увагу совєтських громадян від внутрішніх труднощів кремлівських володарів. Мовляв: в Совєтському Союзі назріває революція проти кремлівського „ревізіоністичного соціялізму".

ЗАГОСТРЕННЯ СОВЄТСЬКО - КОМУНОКИТАЙСЬКИХ ВЗАЄМИН ЗНАХОДИТЬ відгук у напруженні внутрі комуністичної делегації на Паризькій конференції про В'єтнам. Голова делегації Північного В'єтнаму Хуан Туі є прихильником Совєтського Союзу, а голова делегації В'єтконгу Тран Буу Кієм є звеличником Комуністичного Китаю.

ПРЕСА В ЛІВАНІ ВВАЖАЄ, що гарматня стрілянина почерез Суезький канал, яка відбулася в минулі суботу й неділю, та в якій згинув шеф штабу єгипетських збройних сил генерал Абдель Монейм Ріяд, був неначе прелюдією до четвертої з черги ізраїльсько - арабської війни. Коментатор найбільшого часопису в Бейруті дивується, як Уряд ЗСА може спокійно придивлятися розвиткові подій на Близькому Сході, що невідхильно йде в напрямку до нової війни.

СТУДЕНТИ В ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ РОЗКОЛОЛИСЬ. Крайова Унія студентів, яка нараховувала 200.000 членів, студентів всіх високих шкіл в Західній Німеччині, прийняла в минулий понеділок на своєму конгресі в Кельні резолюцію про реорганізацію тієї Унії по лінії вимог комуністів і їх поплентачів. Тоді консервативні делегати з вісьмох університетів, репрезентували коло 70.000 студентів, виступили з названої організації й заповіли створення нової.

ЗСА „ЗВЕРНУЛИ УВАГУ" урядові Нігерії на недопускальне бомбардування цивільного населення Біяфри. Американський амбасадор в столиці Нігерії Лягосі Ельберт Матьюс зголосив застереження Америки проти вбивання нігерійськими літаками совєтського типу МІҐ і „Ільюшин" цивільних людей в Біяфрі і те саме заявлено у Вашингтоні нігерському амбасадорові Джо Іяллі.

Ніксон відкладає вирішення справи протиракетної оборони

Вашингтон. — В Сенаті збільшується опозиція проти протиракетної оборони, так званого „Сентінел", і внаслідок цього президент Ніксон відклав вирішення цієї справи на кілька днів. В середу мав приїхати з В'єтнаму секретар оборони Мелвін Р. Лерд, і Президент має з ним нарадитися в цій справі. Опозиційні сенатори подбали про це, що до Білого Дому прибули три колишні наукові дорадники президента Айзенгавера, які мають переконувати президента Ніксона в тому, що поширення протиракетної оборони погіршить, а не скріпить безпеку цієї країни. Ці визначні науковці — професор Каліфорнійського університету Герберт Ф. Йорк, голова Ради Директорів Массачусетського Технологічного Інституту д-р Джеймс Р. Кілліян та професор Гарвардського університету д-р Юрій Б. Кістяківський (українського роду). Президент Ніксон обіцяв минулого тижня, що справу оборонних ракет „Сентінел" вирішить на початку цього тижня, але тепер відклав цю справу на кілька днів, коли проти оборони виступають і республіканські сенатори. Секретар Білого Дому Роналд Ціґлер заявив, що саме відкладення вирішення справи оборонних ракет не свідчить про це, що Президент негативно ставиться до протиракетної оборони, яку підтримують військові кола.

Астронавти Аполло 9 приземлюватимуться біля Бермудських островів

Гюстон, Тексас. — Національна Аеронавтична і Космічна Адміністрація зарядила на основі даних своїх метеорологів, щоб астронавти Аполло 9 таки приземлювалися згідно з первісним пляном 195 миль на південний захід від Бермудських островів на Атлантійському океані. Це рішення запало 10 березня, а один день раніше думали про те, щоб приземлювання перенести на інше місце тому, що на Атлантійському океані біля Бермудських островів в четвер 13-го березня мала бути буря. Найновіші метеорологічні дані передбачують в районі Бермудських островів вітер зі швидкістю від 15-20 миль на годину і висоту хвиль на океані 10 стіп заввишки. Такий вітер і такі хвилі не є перешкодою для астронавтів безпечно приземлитися з космічним кораблем Аполло 9. Літаконосець „Ґвадалканал" вже дістав наказ зайняти становище у відповідному місці. Коли треба буде, то місце приземлення буде дещо перенесене, де передбачений слабший вітер. Приземлення передбачене на год. 10:24 перед полуднем. В останніх трьох днях астронавти фотографують Землю. Ці фотографії мають бути корисні для вивчення земних ресурсів на копалин.

Сенат ратифікує в наступному тижні новий атомовий договір

Вашингтон. — Лідер республіканської меншости в Сенаті, сенатор Еверет Дірксен заявив, що в наступному тижні відбудеться остаточне голосування над ратифікацією договору проти поширення ядрової зброї. Той договір виготовили насправді ЗСА й СССР, — з атомових держав не підписали його і не підпишуть Франція й Комуністичний Китай. Не підписали його також Західня Німеччина, Італія, Індія і кілька інших держав, які твердять, що неатомові держави здеґрадовані цим договором до категорії другорядних та що у тому договорі нема гарантій безпеки для неатомових країн проти можливого нападу збоку атомових держав. Тепер ведеться дебати над тим договором в Сенаті у ході ратифікаційної процедури. У вівторок 11 березня ц. р. більшістю 61 голос проти 30 відкинено додаток до договору, запропонований Семом Дж. Ервіном, демократом з Півн. Кароляйни, за яким вимагалося вписання до договору, що з отим договором не повязане ніяке зобов'язання боронити будь-котру малу державу проти атаки збоку будь-котрої атомової держави. Голова Комісії для закордонних зв'язків Ф. Дж. Фулбрайт з'ясував, що такий додаток не потрібний, бо в договорі не вимагається жадного подібного зобов'язання. Зате сенатори Джан Тавер, республіканець, і Томас Дадд, демократ, звертали увагу, що той договір поменшує вартість Атлантійського Союзу, забороняючи всім членам НАТО поза ЗСА, Британією й Францією — творити власну атомову зброю.

Домагаються зміни іміграційного закону, кориснішого для лівих елементів

Ню Йорк. — Час від часу виринає справа зміни іміграційного закону, який схвалений 18 років тому, і згідно з яким комуністи не мають права прибути до цієї країни. Недавно ця справа захвилювалася знов, коли іміграційні урядовці в столиці Порто Ріко Дон Хуан не дозволили провідному мехіканському письменникові Карлосові Фуентосові не дозволили відвідати цього міста згідно з іміграційним законом. Зновy понеслися протести лібериальних професорів університету, членів різних літературних товариств та наукових фундацій, які протестували перед державним секретарем Вілліямом П. Роджерсом та головним прокурором Джаном М. Мітчеллом. Під час президентури Джана Ф. Кеннеді та Линдона Джонсона Уряд, звичайно, дозволяв відвідувати ЗСА лівим елементам. Дійшло до цього, що комуністи із СССР та з інших комуністичних держав могли прибувати до ЗСА в рамах так званої культурної виміни, але комуністи з некомуністичних держав, згідно з давнім законом, не мають права прибувати до цієї країни.

ЛЕРД У ПОВОРОТНІЙ ДОРОЗІ З В'ЄТНАМУ

Секретар оборони Мелвін Лерд прибув разом з шефом об'єднаних штабів генералом Ерлом Вілером, після переведення 4-денної інспекційної подорожі по Південному В'єтнамі, до Гонолюлю на Гаваях, щоб конферувати про В'єтнам з головним командантом збройних сил ЗСА на Тихому океані, адміралом Джаном МекКейном (посередині). Лерд, ліворуч, і ген. Вілер, праворуч, закітчані згідно з гавайським звичаєм.

ЗСА, мабуть, відкличуть з В'єтнаму 40.00 до 50.000 свого війська

Сайгон. — Секретар оборони Мелвін Лерд, заявив був перед своїм відлетом з інспекційної подорожі по Південному В'єтнамі, що відкликання частини американських збройних сил з В'єтнаму є „бажане і можливе". У зв'язку з цим заявили обсерватори у Сайгоні, покликуючись на інформації з військових кіл, твердять, що про цю справу добатовано під час зустрічі секретаря Лерда з найвищими американськими та південно-в'єтнамськими військовиками у Південному В'єтнамі і що відкликання одної американської піхотної дивізії з її допоміжними частинами було б можливе тоді, коли б південно-в'єтнамське командування захотіло перебрати на себе обов'язки такої дивізії. В данному випадку конкретно йдеться про Дев'яту піхотну дивізію, що її дві бриґади оперують в дельті Меконгу й одна бриґада в околиці Сайгону. Перехід оборони тих районів в руки південно-в'єтнамського війська задовольнило б моральне південно-в'єтнамського уряду та, відповідно, б мораль південно-в'єтнамських вояків, вказуючи їм, що Америка має до них довір'я. Водночас таке відкликання одної американської дивізії й поширення відповідальности південно-в'єтнамських збройних сил дало б Америці й Південному В'єтнамові політичний атут на Паризькій конференції. Остаточного рішення в цій справі ще нема.

Комуністичний Китай зглошує знову територіяльні претенсії до СССР

Гонг Конг. — Уряд Комуністичного Китаю проголосив обширну офіційну заяву, в якій твердить, що Совєти погодились в 1964 р. в нарадах з представниками Пейпінґу, що острів Чептао, як його називають китайці, чи пак Даманський острів, як його називають москалі, підлягає комунокитайській адміністрації. На тому острові будім-то завжди існувала комунокитайська влада і тому совєтські вояки перевели 2 березня ц. р. „провокаційну агресію". У тій китайській заяві пригадується, що царська Росія загарбала великі простори в Азії і на Далекому Сході, використовуючи тодішню слабість Китаю, і що тому необхідна коректура кордонів. Китайська нота погрожує, що коли Совєти не погодяться на переговори в цій справі „на базі повної суверенности і рівности обох сторін", то Комуністичний Китай взагалі не визнаватиме існуючих кордонів.

Абба Ебан прибув до ЗСА на наради з Ніксоном про Близький Схід

Вашингтон. — До Вашингтону прибув в минулий вівторок 11 березня з Лондону ізраїльський міністер закордонних справ Абба Ебан. Він мав призначені наради з державним секретарем Вілліямом Роджерсом на середу та з президентом Ніксоном на четвер цього тижня. Зараз на летовищі Абба Ебан заявив журналістам, що він переконаний, що Єгипет, так само як Ізраїль, не хоче поширення останніх гарматних поєдинків через Суезький канал до розмірів нової війни. Така гарматня стрілянина велася в минулу суботу й неділю та вибухла знову в минулий вівторок. З ізраїльського боку згинуло 5 вояків, але єгипетські урядові чинники твердять, що єгипетська артилерія і летунство завдали Ізраїлеві величезних втрат. Ізраїльський міністер хоче дістати авторитетне запевнення від американських державних мужів, що конференція „чотирьох великих" не накине Ізраїлеві такої розв'язки ізраїльсько - арабської проблеми, яка була б проти волі Ізраїлю. Наперша вимога арабів - звільнення всіх арабських земель, окупованих Ізраїлем в червні 1947 року.

В Арґентині Владика Андрій доручив відмовляти молитви українською мовою

Буенос Айрес. — Екзарх Української Католицької Церкви в Арґентині єпископ Андрій Сапеляк доручив у всіх українських католицьких церквах у тій країні відмовляти чи співати головні молитви українською мовою та навчати на цій мові молитов українських дітей. „Вісник Екзархату" опублікував у ч. 1/1969 наступне розпорядження Екзарха з 2 лютого 1969 року: „Згідно з постановою Синоду Української Єпископату під час Другого ватиканського Собору, щоб у Службі Божій відмовляти в українській мові молитви: „Отче наш", „Вірую", „Вірую Господи", як також і щоденні молитви — по з порядкамость, щоб на всіх Богослуженнях вірні відмовляли, а бо співали вищезгадані молитви. Рівнож заряджуємо, щоб з новим шкільним роком 1969-м усі діти училися молитов в українській мові згідно з текстом, затвердженим Верховним Архиєпископом Української Церкви, Блаженнішим Кардиналом Кир Йосифом Сліпим".

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

МЕДИЧНА ШВИДКА ДОПОМОГА

Захворілу раптово молоду жінку возив чоловік, приватно винайнятою та випрохуючи авта, до семи медпунктів і лікарень біля м. Полтави і в самому місті, але хвору ніхто не хотів прийняти, бо вона — мешканка села. Лікар С. Вільчич із с. Мокільного поідомив через „Молодь України" з 5 березня: „Викликати акушерку в нічну пору практично неможливо. Лікарня в своєму розпорядженні має одного коня. Правда, за постановою районної Ради депутатів трудящих, керівники колгоспу імені Шевченка на прохання медпрацівників повинні зразу ж виділити транспорт. Але цієї постанови на місці не виконують. Правління артілі (голова І. І. Розвалюв), часто незабезпечує лікарню автомашиною. Те, що міська швидка, допомога не виїздить на виклики села, також виважаю обурливою формальністю".

У ПОПРАВНО - ТРУДОВІЙ КОЛОНІЇ ЦЕНЗОРУЮТЬ ЛИСТИ

На сторінках „Молоді України" з 5 березня юнак розповів, що зустрів „сумну дівчину", яка, прибадила з кимось у місто. 17-річна дівчина є „вихованкою трудової колонії" біля м. Черкас. На запит, чому сумна, дівчина відповіла: „Ти не розумієш, може колись розкажу". Юнак забажав до неї писати, але дівчина порадила, що треба писати так, „ніби до сестри, бо інакше не пропустять". Не відомо, що Таня перебуває у „поправно - трудовій колонії".

„ЛІТЕРАТУРНА УКРАЇНА" ВІДЗНАЧИЛА 110-РІЧЧЯ НАРОДЖЕННЯ ШОЛОМ - АЛЕЙХЕМА

Жидівському письменнику Шолом Алейхему, який народився і жив на Україні, використовував українські народні приказки, тексти пісень у своїх творах, але стало писав про „Росію", присвятила „Літературна Україна" з нагоди 110-річчя народження статтю Хаїма Лойцкера „Живими слідами життя". На жаль, Шолом Алейхем у своїх творах не змальовав народу, серед якого жив і його народ. Автор любив вдаватись до алегорії, як згадано в „Літературній Україні" з 4 березня: „Закінчує оповідання так: „Вгадайте-но, яким ім'ям назвали новонароджену?" А вже читач здогадується, що її назвали ім'ям „Революція". Розгадує дивні імена персонажів оповідання. Расл (Росія), тьотя Андля (Англія), тьотя Франдля (Франція). Андля й Франдля удають з себе відданих друзів Расл, та насправді вони лише пошкують з „бідної Расл".

На Вінниччині населення може дивитись програми Московських студій, а з Києва „тільки вечорами"

Київ. — Впродовж багатьох років на велику територію Вінницької області „не доходять" телевізійні передачі з Київської „Республіканської телестудії", що чимало власних програм передає українською мовою. Таке становище триває й тепер і населення області, а українськомовних в'ндань передплачують найбільше в усій „УССР", змушене російщитись навіть з допомогою телевізії. Молодий шофер з Вінниці звернувся до „Радянської України" з 15 лютого 1969 р. з листом: „Шановна редакціє! Ми, жителі Вінниці, маємо змогу дивитись телепередачі з Києва тільки вечорами. А нам хотілося б ширше знайомитися з життям республіки через телеекран. Чи не підкажете, хто б нам допоміг у цьому?". З відповіді редакції виявилось, що допомогти в цьому може лише потужний ретранслятор, який має бути „встановлений в кінці цього року", бо „другий вінницький ретранслятор „за допомогою якого жителі міста і області дивляться телепередачі Республіканської студії, має обмежені можливості, не дуже потужний". Отож, коли бажають того вінничани, обласний комітет по радіомовленню і телебаченню міг би якось мірою використати і більш потужний перший ретранслятор, залі приймає тепер передачі Центральної студії", себто з Москви.

Створено „республіканське міністерство радгоспів УССР"

Київ. — „Радянська Україна" з 5 березня без будьяких попередніх повідомлень, сповістила, що увечорі 4 березня „Президія Верховної ради УССР постановила утворити республіканське міністерство радгоспів Української ССР" та одночасно „призначила тов. Попльовкіна Т. Т. міністром радгоспів УССР". Як створення нового „міністерства", так і призначення нового „міністра" невідомого в Києві Попльовкіна виявляє, що радгоспи в Україні втратили своє рентабельність, не дають прибутків і тепер Москва взявся їх контролювати з допомогою окремого „республіканського міністерства", яке й так вона контролює.

„Известия" повідомляли про „золото в Карпатах"

Московська газета „Известия" з 5 березня опублікувала вістку свого кореспондента у Львові про те, що „Львівська геологічна експедиція розпочала розвідку виробничого золота в Карпатах. В одній із груп тієї експедиції створено спеціяльний загін, котрий з початком весни розпоче працю в районі річок Білого і Чорного Черемошу. де геологи вже раніше знаходили мікросамородки дорогоцінного металу". Газета зазначає, що незабаром у Карпатах „будуть прокладені перші траси для золоторозшукувальних драг" — машини, з допомогою якої розшукують золото, промивають ґрунт тощо. З попередніх повідомлень київської преси відомо, що геологи вже знайшли на території України золотоносні жили промислового значення в районі Дніпропетровського та в інших місцях, головно над Дніпром.

ПРОФ. ОЛ. ОГЛОБЛИН ПРОМОВЛЯТИМЕ НА ШЕВЧЕНКІВСЬКІЙ АКАДЕМІЇ В БОСТОНІ

Бостон, Масс. — Проф. Олександер Оглоблин, професор історії України на Гарвардському університеті буде головним промовцем на Шевченківській академії, яку влаштовує місцевий Відділ УККА, при співучасті місцевих громад і організацій, в неділю, 16-го березня, о 4-ій годині по полудні в залі української православної громади.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 9118.
Supscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Епілог убивства д-ра Кінґа

Це не тільки формальне становище новітнього судочинства, а й притаманний людській вдачі підхід, що з хвилиною, як винуватця будь-якого злочину виявили, арештували, судили й засудили — справа скінчена. Виходило б, що скінчилася також справа убивства муринського лідера, д-ра Мартіна Лютера Кінґа, який згинув від пострілу з далекобійного кріса в Мемфісі, Теннесі, 4 квітня 1968 року. Це вбивство наробило величезного шуму у світі. Новою міжнародною сенсацією стало арештування здогадного вбивника, Джеймса Ерла Рея на летовищі в Лондоні 8 червня минулого року.

В минулий понеділок 10 червня Джеймс Ерл Рей, який від часу своєї втечі з стейтової в'язниці в Міссурі в квітні 1967 року користувався різними прізвищами, виразно признався на судовій розправі в Мемфісі до того вбивства. На цій основі лава присяжних 12-ма голосами визнала його вину, а суддя засудив його на 99 років в'язниці, з тим, що він зможе вийти на волю щойно після того, як відбуде половину тієї кари. За злочинцем зачинились в'язничні двері — і на цьому ніби кінець „справи".

Але не зовсім. Коли прокуратор, як також і оборонець, заявили, що вони, перестудіювавши стирту актів, прийшли до переконання, що в убивстві д-ра Мартіна Лютера Кінґа не було змови — сам Джеймс Ерл Рей схопився і заявив, що він з цим твердженням не погоджується. Суддя зформулював ті суперечні заяви так: мовляв, не виключено, що тут була змова, але не знайдено достатніх доказів, щоб будь-кого у тій змові обвинувачувати. Не знайдено слідів того „русявого кубинця" Равля, який — за твердженням самого Рея — давав йому поважні суми грошей і скерував його на терен діяльности Мартіна Лютера Кінґа. Не знайдено таких доказів, що мали б правно-доказову силу в суді. Але знайдено стільки підозрілих познак існування змови, що вдова вбитого муринського лідера слушно вимагає не припиняти розшуку змовників. Комусь, очевидно, дуже залежало на тому, щоб убивством Мартіна Лютера Кінґа спровокувати масові заворушення в різних скупченнях муринів в Америці, підірвати публічний лад і занархізувати відносини. І тому це ще не повний епілог убивства д-ра Кінґа.

Сумне свято

У Совєтському Союзі, а зокрема в Україні, відзначили 8-го березня так званий „День жінки - трудівниці". Це одне із совєтських свят, створених з допомогою „указу". Отже, жінок скликали на збори, у газетах вмістили кілька знімок балерин і „заслужених доярок", мовляв, усі в нас рівні і „визволена совєтська жінка" є дійсно рівноправною... Ще перед 8-им березня на сторінках „Молоді України" з 5 березня опубліковано лист учнів одної з шкіл на Житомирщині: „Як відзначити це свято? Чи варто „канючити" вдома карбованець, щоб скластися та купити подарунок учительці, чи, може, не соромно буде піднести щось виготовлене своїми руками, або нарвані в гаю первоцвіти?".. Редакція київської газети, знаючи, в яких нужденних обставинах живе народ, порадила дітям не „канючити" карбованця у батьків, а щось самим зладити: нарвати „первоцвітів", а з жолудів, із шишок зробити для своїх матерів і вчительок хоч якісь подарунки...

Кожній матері дорога увага дітей, і напевно якась розфарбована кольоровим олівцем шишка з ялини зворушить чутливе жіноче серце...

Мова, однак, не про подарунки. Совєтський режим виявив і далі виявляє повну непошану до жінки, наклавши на неї стільки обов'язків, що жінка, замість бути „розкріпаченою", опинилась у найгіршому становищі. Жінка-мати в СССР мусить, як правило, десь працювати поза домом, бо заробітку мужа не вистачає. На праці вона виконує все, включно з ношенням цегли і замітанням вулиць. У домі вона мусить латати, шити, прасувати, комбінувати, щоб діти не ходили голі й босі. Окупаційно-московський режим, особливо в неросійських республіках, пильно стежить за тим, щоб мати не повела своїх дітей до церкви, щоб вона взагалі не мала вільного часу на виховування дітей.

Хоч „День жінки-трудівниці" та ще й „міжнародний" день — це комуністичне свято, жінка в СССР заслуговує на те, щоб святкувати її день, бо вона мусить виявляти щоденний героїзм і посвяту задля найдорожчих.

В. Ткач

ПИШУТЬ ПРО УКРАЇНУ

Европейська преса все частіше вміщує відомості, а то й цілі статті про Україну. На жаль, деякі автори не зовсім ознайомлені головно з історією України, а тому трапляються часом прикрі помилки.

Недавно в статті швайцарського щоденника „Бунд" (виходить у Берні) писалося про „київських графів", понижуючи тим титул великих князів Києва. Так само недокладні історичні дані про Україну з'явилися не так давно у французькому журналі „Мач" (гетьман Мазепа нібито довгі роки жив у Туреччині, як політичний еміґрант).

Поважний німецький тижневик „Ді Цайт", що виходить у Гамбурзі, в числі з 28 лютого ц. р. вмістив велику статтю про сучасний стан в Україні п. н. „Неспокій в Україні". Піднаголовок звучить так: „Але також в інших совєтських республіках росте націоналізм". Автор статті Віктор Цорца, як кажуть, жидівського походження з України. Стаття цілком прихильна до українського й інших поневолених Москвою народів, хоч і в ній трапляються деякі недокладності.

На вступі статті автор обговорює загальне становище в Совєтському Союзі і зупиняється докладніше над опозиційними настроями в Таджикістані та Латвії. Після того присвячує увагу виключно українським справам. Подаємо ці уступи статті в скороченні, без жадних коментарів.

„Самовпевненість Кремлю виставлена на тяжку пробу в Україні. Тут змішуються новий господарський націоналізм з давнім культурним і довго здушуваним політичним націоналізмом у високо-вибухову речовину. Східні европейці, зокрема чехи і словаки, віддавна скаржаться на те, що накинутий російський зразок індустріялізації, з переоцінкою тяжкої індустрії, спаралізував власний розвиток модерних і нині дуже важливих галузей промисловости. Тепер такі ж самі жалі можна відкрити між рядками різних господарських журналів в Україні".

Навівши цікаві цитати з журналу „Господарство Радянської України", автор цієї статті продовжує:

„Коротко: вимога мати більше капіталу; капіталу, що його зароблено, як про це думають на Україні, власною працею і що зі шкодою для власного населення забирається до інших республік. В комуністичних країнах, з їх ідеологічно обґрунтованим центральним керівництвом господарства і політики, вже сама така вимога становить небезпечний і антиурядовий арґумент. У Совєтському Союзі цей арґумент сполучається з традиційним недовір'ям і нехіттю, що їх відчувають поневолені народи у відношенні до „імперіялістичних" поневолювачів — незалежно від того, чи ці поневолювачі є брітійцями чи росіянами... Власне це є до певної міри підставою нинішнього неспокою в Україні. Росіяни становлять там третину міського населення, а в багатьох важливих містах навіть половину".

„У великій частині шкіл вчать російською мовою... Збільшене вживання російської мови служить підставою для дуже поширеної вимоги друкувати більше книжок, особливо для університетських потреб, українською мовою". Автор стверджує, що ця вимога залишалася довший час без успіху, але додає: „Одначе, недавно перший секретар українського Центрального Комітету Шелест натякнув на те, що прийшов час на видання нових підручників, при чому ці книжки мають бути написані українською мовою".

Далі в статті говориться: „Не минуло ще 50-ти років з того часу, як Україна була незалежною. І ще деякий час після другої світової війни українські націоналісти... турбували совєтську адміністрацію підривною акцією зі своїх сховищ. Сьогодні вважають національними героями тих молодих українців, які — як і молоді росіяни в Москві — сидять у в'язницях за те, що вимагали свободи думки. Вимога мати більше українських підручників — це тільки початок. Політика, мова, культура і господарство — все це підпадає критиці. Полегші потягнуть за собою нові націоналістичні вимоги, а репресії тільки зміцнять національну свідомість і в Україні і в інших республіках".

Стаття кінчається таким — для нас оптимістичним — передбаченням: „Націоналізм зростає саме тепер у всьому світі. Але Кремль, як свідчить його акція в Чехо-Словаччині, є ще менше, ніж інші уряди, здібний до нього достосуватися. Якщо Москва не збагне в скорому часі цієї лекції, то вона матиме другу Прагу, але тим разом Прага знаходитиметься в самому Совєтському Союзі".

Можливо автор робить занадто сміливі й поспішні висновки. Бо на „Прагу в Совєтському Союзі" може доведеться чекати ще довго. Але характеристичним є те, що поважні европейські часописи, які ще недавно були зачаровані „потужністю" СССР і мріяли про можливості „мирної коекзистенції" з ним, тепер беруть до уваги можливість упадку російсько - совєтської імперії і підкреслюють значення та зріст національного руху спротиву серед неросійських народів Совєтського Союзу, в першу чергу в Україні.

ВАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового члена!

Володимира Ценко

20 РОКІВ ТОМУ

(2)

Про досягнення української жінки в Европі говорила Ірина Павликовська, яка подала широкий образ праці української жінки перед війною та під час большевицької і німецької окупації.

„Муравлина праця українських жіночих організацій над освідомленням української жінки, — сказала І. Павликовська, — принесла протягом останніх літ величезні успіхи. В рядах жіночих організацій виросли й виховались такі постаті, як Старицька, К о б илянська, Леся Українка і інші, виросли такі воїни, як Олена Степанівна, Ольга Васараб і бойовички УПА. Наші вороги зрозуміли, що жінки — це тривале полум'я родини й української нації, і недарма з приходом жорстоких окупацій вороги перш за все розв'язували і нищили жіночі організації. І тоді українські жінки разом з мужчинами йдуть в ліси і стають карними воїнами визвольної УПА".

Коли пані Павликовська говорила про гекатомби жіночих жертв, вся заля із зворушення заливалась сльозами.

Досягнення українських жінок в Канаді представила Ольга Войценко, голова Союзу Українок Канади. Про досягнення українських жінок в Америці реферувала Олена Штогрин. Про завдання української жінки на еміґрації говорила Ярослава Чубата. По кожному рефераті відбулась дискусія і ухвалено резолюції. В першому дні вибрано Номінаційну комісію, що складалась із семи осіб.

Перший день конґресу закінчився комерсом із музичною програмою, якою проводила Марія Хомин. Виступали молоді виконавці: Елеонора Кульчицька, Аделя Кульчицька, Люба Головата, Геня Букай та Анна Мельник. З привітами виступали: д-р Л. Мишуга, Дарія Ребет, ред. Богдан Катамай, Анастазія Вілоус, о. А. Уляницький, О. Заяць і Катерина Кравс. Всі промовці висловлювали свою радість та признання за надзвичайно вдалий конґрес. Закінчила комерс Олена Лотоцька привітом від Оксани Косенкіної, яка закликала українське жіноцтво видержати в боротьбі з большевизмом, що зробив з колись квітучої України пекло на землі.

Другим днем конґресу проводила Ірина Павликовська. Почався він дискусією, в якій порушувано такі актуальні теми: українська родина, подружжя, релігійний і національний дух в родині, пошана до української мови й українських традицій, потреба матеріялів англійською мовою про героїчні постаті українського народу. Як бачимо, проблеми, які не втратили на своїй актуальності й сьогодні.

Особливо зворушливо говорила щойно прибула до Америки, країни її народження, Уляна Целевич, ділячись враженнями від української землі, зокрема від Львова, де промовляв до неї кожний камінь.

Реферат про переселенчу проблему виголосила Марія Демидчук, п і д креслюючи велику потребу допомоги жіночих організацій в акції переселення.

Речником Н о м інаційної комісії була Дарія Ребет, на внесок якої вибрано одноголосно першу Управу СФУЖО на чолі з сенаторкою Оленою Кисілевською. На заступників голови вибрано Олену Лотоцьку — Америка, Людмилу Івченко — Европа, Євгенію Ситник — Канада, і зарезервовано два місця для Бразилії та Арґентини. Члени Управи: Степанія Грицко, Анастазія Вокер — Америка, Ірина Павликовська, Марія Віляк — Европа, Ольга Войценко — Канада, а друге місце зарезервовано для представниці Ліґи Українського Католицького Жіноцтва.

Після вибору керівних органів відчитано резолюції, що охоплювали майже кожну ділянку українського громадського життя.

На закінчення конґресу відбувся прощальний бенкет. Головою бенкетового комітету була Стефанія Вовчок. Між численними привітами слід згадати привіт д-ра Льонгина Цегельського, який від імени Панамериканської Конференції підкреслював, що конґрес був з кожного погляду імпонуючою імпрезою.

Оваційно вітали на бенкеті першу голову СФУЖО Олену Кисілевську та Олену Лотоцьку, ініціяторку скликання конґресу.

Учасниці конґресу роз'їхались в різні сторони світу одушевлені, скріплені серцем і з вірою в краще майбутнє українського народу. Роз'їхалися з твердою постановою віддано працювати для досягнення великої мети.

**

Для відзначення 20-ліття Світової Федерації Українських Жіночих Організацій створено у Філядельфії Ювілейний комітет, що його очолили Марія Харина як голова і Осипа Грабовенська як секретар. У склад комітету, крім Управи СФУЖО, членів Пресово - адміністраційної комісії, увійшли представниці трьох об'єднаних у СФУЖО жіночих організацій з американського терену: СУА, Українського Золотого Хреста та Об'єднання Жінок ОЧСУ, які докладають всіх зусиль, щоб святкування випали якнайкраще.

Відзначення 20-ліття СФУЖО відбудеться в Філядельфії 22 березня в готелі „Сильванія". Заплановано його у формі ділової сесії та бенкету, під час якого відбудеться відзначення організацій членів - засновників СФУЖО.

Віримо, що всі учасники першого конґресу, українське зорганізоване жіноцтво, представники громадських установ та ширші гурти громадянства візьмуть участь в діловій сесії і бенкеті.

Провід Світової Федерації Українських Жіночих Організацій сповнений вірою у творчий дух українського жіноцтва, що в глибокому розумінні своєї місії у вільному світі об'єднано відзначає 20-ліття своєї світової централі.

Ювілейні святкування, які проходитимуть під кличем „У спільному змаганні — до великої мети!" — це черговий іспит нашої організаційної зрілости, солідарности та відповідальности за долю українського народу.

(Кінець)

Мотря Грушкевич

ПОЩО ТРУДИТИСЯ?

Ми, молоді, дуже часто уважаємо за свій обов'язок критикувати старше покоління, себто наших батьків, учителів і виховників. Молодь говорить, але чи вона діє? Під сучасну пору молодь по цілім світі хоче мати в усьому рішальне слово і вимагає, щоб усе суспільство її слухало. Такі прояви маємо і в українській громаді, з тою різницею, що українська молодь поголовно не дбає, щоб українську спільноту поліпшити і впоїти в неї новий, позитивний, реальний напрям. Ми, українська молодь, дуже часто оправдуємося браком часу. Будьмо щирі і признаймося, що нам байдуже.

Залишаючи набоці наші національні обов'язки, що про них на кожному кроці чуємо, я хочу порушити справу виховання і навчання української молоді з практичного боку. Одна з найважливіших цілей на цім світі — бути корисним членом свого суспільства і для цього безупинно набувати знання. Теперішній світ цього особливо вимагає. Через технологічні винаходи він щораз більше зменшується, і тому людина мусить набирати зрозуміння для щораз ширшого довкілля. Чим більше людина знає, тим більше вона здатна до модерного життя. Тут роля учителя (учительки) є безцінною. Учитель — це той, хто вперше відкриває двері дитині і старається до кінця шкільних літ підтримувати її зацікавлення і відкривати їй ці двері щораз ширше. Тепер постала деяка криза в школах через те, що вони не годні вповні задовольняти модерної дитини, і ця криза ще наглядніша в наших школах українознавства.

Хто може це розв'язати? На це є дві розв'язки. Перша — ці школи замкнути, а друга змодернізувати їх і зробити більш придатними до сучасного життя. Перша неґативна розв'язка є найлегшою, а друга, позитивна, вимагає зусиль. Ми, вчителі, едуковані вже в американських університетах, можемо дати новий напрям школам українознавства чи то як дорадчі сили, чи як активні вчителі. Ми є ті, які можуть викликати новий ентузіязм для українознавчих наук.

Недавно на мене припав вибір бути референткою молодих учителів. Виконую свій обов'язок повідомити товаришок і товаришів у званні, що ми тепер в процесі організації відділів молодих учителів по всіх містах Америки. Охочих до корисної праці прошу зголошуватися на адресу:

Miss Motrja Hruskewycz, 6186 State Road, Parma, Ohio 44134.

ГОЛОС ЧИТАЧА

Чи дійсно у нас алькоголічна вдача?

Дуже цінним є намагання зрозуміти свою вдачу, яка у великій мірі побудована на спільних нам усім елементах нашої національної природи. Але це намагання має бути поставлене на науковій підставі і вестися науковою методою, а не йти шляхом довільних висновків.

Стаття п. Іллі Лобура належить, на мою думку, до тих, в яких автор, оперуючи досконалою логікою, веде не тільки до помилкових, але й до шкідливих висновків.

Кожний лікар знає, що в деяких випадках тяжко визначити причину хвороби, бо дуже часто ті самі симптоми можуть бути викликані різними чинниками.

Тому, коли п. Лобур хотів доказати, що ми, українці, є потомками київських та козацьких п'яниць, то повинен був ужити якогось допоміжного матеріялу з історії або сперти своє твердження на якусь нову наукову ревеляцію, яка, оперуючи найновішими здобутками з ділянки антропохемії, вказувала б на біологічні прогріхи, які наш народ поповнив, а наша природа не всилі була протягом пізніших поколінь реставрувати.

Найбільш переконливою може бути метода порівняльної історії. Ми знаємо, що в деяких країнах европейського півдня вживають багато алькоголевих напоїв. Зокрема багато вина п'ють у Франції та на Мадярщині. Але чи французький або мадярський народ виявляє алькоголічну деґенерацію?

Маємо багато доказів на те, що наш народ відзначався добрим здоров'ям і часто виявляв майже нелюдську видержливість та активність в добі козаччини чи пізніше серед чумацько - купецького стану.

Добре було б, якби на статтю п. І. Лобура відповів якийсь фахівець. Бо те, що люди пили, ще не означає, що їхні нащадки мусять бути спадково обтяженими. Природа знає методу самолікування та самоочищування організму. Ці речі треба основно роз'яснити, щоб ми не впадали в стан хронічної самозневаги, яку так високопоетично з а п о в іткував Панько Куліш.

Стаття п. Іллі Лобура є виявом національного песимізму — найтяжчої хвороби, на яку може захворіти народ. Тож з усією рішучістю треба протиставлятися таким теоріям, які ведуть в сліпу вулицю національної розпуки і обдирають німб національної гордости з усієї питомої йому країни.

Ол. Підгородецький
Торонто, Канада

Иосип Лисогір

УККА У ПОСЛІДОВНОМУ ЗМАГАННІ ДО МЕТИ

Звідомлення екзекутивного віце-президента Українського Конґресового Комітету Америки з діяльности УККА за час від 2-го березня 1968 року до кінця лютого 1969 року.

(4)

Реєстрацію активних діячів українського роду в обох партіях провела Канцелярія УККА і такий реєстр був переданий українським проводам обох партій.

Канцелярія УККА

Усі постанови Екзекутиви, Ради Директорів та Комісій переводить в життя Канцелярія УККА. Вона підготовляє в терені всі акції, як листопадові, січневі та інші святкування, і відзначування видатних історичних роковин українського минулого, висилаючи відповідні обіжні листи до Відділів та комунікати до преси.

За гармонійну співпрацю з щоденниками „Свобода" і „Америка" та тижневиками „Народна Воля" і „Українське Народне Слово" на цьому місці висловлюємо їхнім Редакціям щиру подяку.

На адреси передплатників вище згаданих часописів у звітному часі Канцелярія УККА вислала вліті і у різдвяний час по 26.000 листів із закликом вплачувати грошові пожертви до УНФонду — єдиної фінансової бази многогранної діяльности УККА.

Відзначення роковин Незалежности і Соборности України

Український Конґресовий Комітет Америки та його Відділи провели в грудні 1968 р. і в січні 1969 р. відповідну підготовку для відзначення 51-их Роковин Проголошення Самостійности Української Народної Республіки та 50-их Роковин Соборности України.

Президент УККА проф. Л. Добрянський звернувся окремим листом до всіх сенаторів і конґресменів ЗСА з проханням скласти в Конґресі ЗСА заяви в справі поневолення большевицькою Москвою України. Такі заяви склали багато конґресменів та сенаторів і вони поміщені в Конґресових Рекордах. Відбитка з минулорічних — за 1968 р. — рекордів вийшла окремою публікацією накладом 2.000 примірників на 122 сторінках.

У Палаті Репрезентантів відчитав молитву в наміренні українського народу о. Степан Біляк 29-го січня 1969 року.

Губернатори стейтів і посадники міст, як і попередніми роками, проголошували „Українські Дні" в своїх стейтах і містах.

Репрезентації і поїздки

Члени Екзекутиви УККА брали участь в таких імпрезах: д-р М. Стахів — у З'їзді Еміґрації Української Народної Республіки і у З'їзді ОДВУ; Иосип Лисогір — у Конвенції Ліґи Української Молоді Північної Америки; ред. І. Білинський — на Здвизі СУМА; мґр І. Базарко — в громадській Нараді в Сиракюзах; В. Мазур — в зустрічі українців Америки і Канади; д-р Б. Коваль — у З'їзді „Самопомочі"; д-р В. Душник — у З'їзді ЗУАДК; проф. Л. Добрянський — у Конвенції Антикомуністичної Ліґи в Сайґоні-В'єтнам, у З'їзді ООЧСУ і в Бенкеті для відзначення 75-ліття Українського Народного Союзу.

Міжнародна Конференція прав людини в Тегерані

В днях 22 квітня — 13 травня 1968 року відбулася в Тегерані, Іран, Конференція Прав Людини. В цій Конференції брали участь делеґати народів і держав, які є членами Об'єднаних Націй. В ній взяла участь також численна українська делеґація, яку очолював голова Секретаріяту СКВУ о. д-р Василь Кушнір і в якій були з ЗСА архиєпископ Мстислав, голова Консисторії Української Православної Церкви з ЗСА, і д-р Денис Квітковський з Дітройту.

З рамени Українського Конґресового Комітету взяв в ній участь д-р Вол. Душник. Він привіз зі собою меморіял УККА, який отримали всі делеґати на Конференції. Цей меморіял був вислáний також усім представникам Об'єднаних Націй. Рівночасно УКК приготовив багато більше інформаційних матеріялів про русифікацію в Україні і переслідування діячів культури. Була видана англійською мовою у накладі 10 тисяч примірників брошура, яка з'ясовувала чітко ту акцію в Україні. На покриття коштів, зв'язаних з інформаційною акцією, проведеною 28-го квітня, була видана відзнака-жетон, яку ми розповсюдили під час імпрез в різних місцевостях, передусім у Вашинґтоні. Відзнаку проєктував д-р Євген Котик. За неї ми одержали 2.350.00 долярів.

УНФонд

Всю нашу працю ми можемо провадити тільки завдяки жертвенності нашої Громади. Збірка Національного Фонду в 1968 р. осягнула найвищу цифру за минулих 12 років, а саме суму 90.207.31 долярів. Цей фінансовий успіх завдячуємо високій жертвенності нашої громади, як і референтам та збирачам Національного Датку. За це їм належиться велика подяка. Ця високоциферна збірка є рівночасно підтвердженням нашої правильної політичної дії.

Видавничі справи

В звітовому часі появлялись далі наші англомовні видання „У к р а ї н с ь к и й Квартальник" накладом 2.300 примірників і „Український Бюлетень" накладом 3 тисячі примірників. Також вийшло число „Конґресових Вістей" українською мовою. В підготові до видання книжка проф. Кларенса Менінґа про американську й українську революції. В інформаційних цілях ми закупили й поширили 650 примірників книжки проф. Л. Добрянського „Вразливі росіяни" за ціну 2.324.57 дол.

На закінчення хочемо ствердити, що наш звіт далеко неповний. Багато було вложено щоденної інформаційної праці, бо УККА — важливий центр інформацій про українські справи в ЗСА. Нашу працю не завжди можна зареєструвати на папері. В цьому часі ми мали також і деякі недомагання. До найгірших з них належить брак організаційного референта, що дуже відбивається на наших зв'язках з громадами в терені. Ми провадимо їх, як зазначено вище, переважно обіжними листами та комунікатами в пресі.

П. С.

Уже після зборів Ради Директорів Екзекутива УККА одержала від Асоціяції Українців в Америці відповідь на її листа з 19 грудня 1968 р. Тому, що він характеристичний для заторкнених у звіті консолідаційних проблем, друкуємо його в цілості:

Ню Йорк 3 березня 1969

До
Екзекутиви Українського Конґресового Комітету Америки на руки пп. Иосипа Лисогора, Екз. Заступника Президента УККА і Івана Базарка, Директора Канцелярії УККА в Ню Йорку

Високоповажані Панове!

Потверджуємо одержання Вашого письма із дня 19-го грудня 1968 р. в справі консолідаційних переговорів.

Ми прийняли до відома, що Екзекутива УККА не відкинула зовсім думку про потребу консолідації. Ми доцінюємо потребу консолідації і визнаємо її ко-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Відзначення Незалежности і Соборности України в Норт Дакоті

Цього року краще як у попередніх літах відзначено Річницю Незалежности і Золоті Роковини Соборности України.

Завдяки стараниям голови стейтової Філії УККА д-ра Антона Жуковського губернатор стейту Вілліям Гай 14-го січня видав проклямацію, назначуючи день 22-го січня „Українським Днем Незалежности".

Канцелярія губернатора Вілліяма Гая розіслала копії проклямацій до всієї американської преси в стейті Н. Дакота. Багато американських часописів в цілості помістили її, але найкраще це зробив найбільший столичний щоденник „Ди Вісмарк Трібюн", поміщуючи її великими буквами в обрамованню на чверть сторінки часопису. Стараннями голови її прочитано в радіо і телевізіях.

З огляду на розпорошеність українських громад на великих просторах стейту велике значення має тут спеціяльна радіопрограма, присвячена цим роковинам і звичайно надавана на багатьох великих американських радіостаціях. Ця програма не тільки об'єднує всіх наших людей в одну громаду, але є добрим засобом ширення правди про Україну, бо дається промову і пояснення по-англійськи.

І цьогорічну святочну програму виготовив д-р Антін Жуковський. Цю півгодинну програму надавали ось такі великі американські КФИР-Бісмарк, КЛПМ-Майнот, КДІХ-Дікінсон і КСЄК-Джеймставн в неділю 26 січня. Радіостація в Бісмарку завдяки голові знову, як і у попередніх роках, зарекордувала цю програму для своєї стації і зробила копії для всіх інших радіостацій. Промову по-українськи мав д-р А. Жуковський, а в англійській мові директор радіостації з Бісмарку п. Тома Туркат. Філія УККА одержала багато гарних коментарів і подяк за цю програму.

Мистецьке і музичне оформлення радіопрограми спочивало в руках пані С. Жуковської. Програму розпочав козацький марш „Засвистали козаченьки", опісля відчитано проклямацію губернатора, потім слідувала пісня „Гей на горі там женці жнуть", промова голови Філії УККА д-ра А. Жуковського в українській мові, а після промови пісня УПА „Я сьогодні від вас від'їжджаю", промову по-англійськи виголосив дир. радіостації Том Туркат, а відтак в'язанка стрілецьких і народних пісень. Закінчено програму піснею „Марш Україна".

Час цієї програми був реклямований в американській пресі стейту та в радіо, всі отці пароxи заповіли програму у своїх церквах, а крім того філія УККА розіслала про неї понад 250 повідомлень до наших родин.

В неділю 26 січня в обох церквах в Белфилді та в Укр. Кат. Церкві у Вилтоні відслужено Богослужби в намірені українського народу з відповідними проповідями.

Для американської преси, радія і телевізії голова Філії УККА д-р А. Жуковський розіслав спеціяльне повідомлення. Багато американських щоденників і тижневиків телефонували до д-ра А. Жуковського за ближчими поясненнями, а потім помістили більші або менші згадки про відзначування американцями українського роду 51-ої річниці Незалежности і 50-ої річниці Соборности України.

Найкраще, одначе це зробив ц. р. великий американський щоденник „Дя Джеймставн Сан", який з віддалі 60 миль і то в страшну сніговію вислав до д-ра Жуковського свого кореспондента для переведення з з д-ром Жуковським і його дружиною спеціяльного інтерв'ю про Україну.

Це інтерв'ю разом зі знимкою пп. Жуковських було поміщене на 4-ох шпальтах цього щоденника 25-го січня 1969 р. Опісля передруковане в багатьох інших американських часописах Норт Дакоти.

Голова Філії УККА разом з п. Степаном Глебічуком, містоголовою тої ж Філії, вислали до обох сенаторів і конгресменів у Вашингтоні листи, пригадуючи їм про відзначування 50-ої річниці Соборности України. У відповідь на це вже 23-го січня конгресмен Тома Клеппе виголосив в Палаті Репрезентантів ЗСА велику промову, яку втягнув до Конгресового Рекорду п. заг. „Українська Народна Республіка відзначає 51-шу річницю", а сенатор Квентіл Л. Вурдик виголосив того ж дня промову і втягнув до протоколу Сенату ЗСА проклямацію губернатора в Норт Дакоти.

29-го січня в Сенаті і в Палаті ЗСА відзначувано ці роковини і тоді один з перших виступив знаний приятель українців Милтон Р. Янг в Сенаті ЗСА, виголошуючи довшу промову і втягнув до Конгресового Рекорду листа д-ра Жуковкого і статтю зі щоденника „Свобода" п. заг. Україна є ключем до інвазії на Чехо-Словаччину.

Того ж дня більшу промову про Україну виголосив конгресмен Марк Андрус, яку також втягнув до Конгресового Рекорду.

Н. Н.

„Не плач, Рахиле" в Трой, Н. Й.

19-го січня поширений аматорський кружок під умілим режисером п. Василем Боднаром поставив на великій сцені Hudson Valley Community College прем'єру „Не плач, Рахиле". Велика сцена й гарна простора заля з добре вставленими голосниками надавалися на гідне й справжнє віддання цієї містерії-драми, в якій брало участь 47 осіб.

Виставу попередила влучно увертюра, фортепіянове сольо, що його відограла з з чуттям проф. Ірина Заячківська-Гаврилюк. Цей вступ підготовив слухачів до першого акту вистави.

Перша дія впровадила глядачів у старий наш край, у Свят-Вечір з усіми дорогими нам звичаями. Володимир Терновий, як батько, розказав дітям про Христове Різдво, а мати Марія Єдинак, як хазяйка, приготовила всі страви, як велить наш обряд. Галя Омицінська і Славко Хорват, діти, помагали матері. Вечеру звеселив син Роман, Микола Філь, що у військовому однострої прибув до рідної хати, щоб хоч на пару годин пережити Свята в рідному окруженні.

Розуміється, що не могло обійтись без колядників, які в двох партіях прийшли привітати господарів.

Присутні щедро нагороджували оплесками аматорів, що живо нагадали їм рідну хату, рідне село й рідні прадідівські звичаї.

Другу й третю дію випровадив автор Юрій Тис так, що до дійсної історії, яка сталася зараз після народин Христа Спасителя вплів уміло й теперішню історію України, яка терпить під немилосерним червоним Іродом на наших рідних землях.

У тих діях особливо визначились у своїх ролях: Цар Ірод — Дмитро Хорват, Рахиль — Ева Яросевич, Книжник — Василь Боднар і Головний кат — Василь Слободян. Добре відіграли свої ролі і Царі: Володимир Терновий, Василь Коцур і Степан Єдинак; Пастирі: Любомир Поповський і Володимир Скотніцький; Книжники — Юрій Жеребницький і Микола Бобиляк; Кати — Василь Роман і Михайло Демчар.

Вистава викликала сильне враження на всіх присутніх, які довго оплескували аматорів. Вони при щоденній праці приходили на проби, щоб вивчити свою ролю. Їх примір напевно заохотить наших менших пильно ходити на науку рідної мови, щоб у майбутності й собі поставити театральну штуку. Слід згадати місцевий Відділ УККА, який старається, щоб збагатити культурну працю в громаді.

Члени Комітету розмалювали декорації для цієї п'єси. Треба підзначити, що дохід з вистави був призначений на Катедру Українознавства при Гарвардському Університеті.

Д. В.

З КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ В ЕДМОНТОНІ

Едмонтон. — Верховний Настоятель Василіянського Чину, о. Протоархимандрит д-р Атанасій Великий прибув до Едмонтону в кінці лютого. Він перебуває в дорозі, відвідуючи українські Василіянські монастирі у країнах вільного світу. На неділю 28 лютого була запланована урочиста Літургія в церкві св. Василія, яку мав правити цей видатний Гість і відомий науковець-теолог. О. д-р Атанасій Великий вже відвідав монастирі оо. Василіян у кількох країнах Південної Америки, в ЗСА та у східній частині Канади. До Едмонтону прибув також президент УНПомочі Володимир Мазур із Пітсбургу, котрий мав головну доповідь 2-го березня, на відзначування 20-ліття виходу тижневика „Гомін України". На 27 березня в Едмонтоні запланований перший концерт баритона Ярослава Щура, який потім виїде з концертами в різні міста Канади і ЗСА.

Читайте українські книжки і газети, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Українські сучасні письменниці

Ню Йорк. — Голова 72-го Відділу Союзу Українок Америки А. Костів повідомляє, що заходами Відділу буде влаштований цикл доповідей про творчість наших письменниць. Наталія Чапленко, культурно-освітній референт Головної Управи СУА, голова Гуртка Книголюбів та організаторка численних виставок книжок буде доповідачем на першому вечері, що відбудеться в середу, 19-го березня о год. 7.30 вечора, в Українськім Інституті Америки при ч. 2, Схід 79-та вулиця в Ню Йорку. По доповіді дискусія. Запрошуємо наше громадянство, зокрема нашу молодь, взяти участь у плянованих вечорах. У міру зацікавлення публіки відділ плянує доповіді на тему української літератури зі запрошеними доповідачами-спеціялістами. 72-ий Відділ СУА — це відділ, в якому гуртуються вже тут народжені або виховані жінки. Їхня ініціятива заслуговує на повну підтримку нашого громадянства та спеціяльну увагу (ОСП)

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 10-го березня 1969 р. упокоївся в Бозі в Чикаго наш Найдорожчий МУЖ, БРАТ і ШВАГЕР

бл. п.

АНТІН ЗБОРИК

народжений 1899 р. в Долині, Україна, кол. хорунжий УГА, кол. начальник скарбових урядів в Бидгощі і Кросні, діяльний член українських громадських і церковних організацій на еміграції в Німеччині і ЗСА, зокрема Українсько-Американського Клюбу в Чикаго, член Управи каси „Самопоміч", член Дирекції Ліги АУП, член 8-го Відділу ООЧСУ, кол. голова Т-ва св. Імені парафії св. о. Миколая в Чикаго й інших організацій.

Тіло Покійного спочиває в каплиці Музика і син.

ПАНАХИДИ за упокій Його Душі будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 13 і 14 березня ц. р. о год. 8-ій вечора.

ПОХОРОН в суботу, 15-го березня 1969 р. з каплиці Музика і син до катедри св. о. Миколая, а відтак на цвинтар св. о. Миколая в Чикаго.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку:
дружина — ІВАННА
сестра — ІВАННА в Польщі
швагер — ВОЛОДИМИР ЮРЕВИЧ з Ріднею
та ближча і дальша Родина в ЗСА, Польщі й Україні

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 11-го лютого 1969 р. в Самборі в Україні, помер наш Найдорожчий БАТЬКО

бл. п.

ВАСИЛЬ МИЦАК

проживши 88 років.

ПОХОРОН відбувся 14-го лютого 1969 р. на місцевий цвинтар.

СЛУЖБА БОЖА за СПОКІЙ ДУШІ нашого Дорогого Батька відправиться в сороковий день по смерти, це 22-го березня 1969 р. в місцевій церкві в Самборі, о 8-ій год. рано.

В смутку залишені:
Дорога МАТИ в Самборі
донька КАТРУСЯ з чоловіком і синами в Самборі
МАРІЯ НЕСТЕРЧУК з Родиною в Ню Йорку
СТЕФАНІЯ ГУБИЦЬКА з Родиною в Йонкерс, Н. Й.
ЛЕОНТИНА ГОШОВСЬКА з Родиною в Ню Йорку
ІВАНКА СОЛУК з Родиною в Голлівуд, Кал.
Ближча і дальша Родина в Филаделфії і в Огайо.

В глибокому смутку повідомляємо Членів Кредитової Кооперативи „Самопоміч" і Українське Громадянство в Чикаго та всю Українську Спільноту, що в понеділок, дня 10-го березня 1969 р. несподівано помер на удар серця

Антін ЗБОРИК

довголітній член керівних органів Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч", відомий релігійний, громадський, кооперативний діяч та активний член численних українських установ.

ПАРАСТАС буде відслужений в четвер, 13-го березня 1969 р. о год. 8-ій в каплиці Музика і Син.

ПАНАХИДА буде відслужена в п'ятницю, 14-го березня 1969 р. о год. 8-ій вечора.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 15-го березня 1969 р. о год. 9:30 ранку з каплиці Музика і Син. О год. 10-ій в катедрі св. о. Миколая буде відслужена Співана Служба Божа, а відтам Тлінні Останки будуть відпроваджені на цвинтар св. о. Миколая.

УПРАВА ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ „САМОПОМІЧ" в ЧИКАГО, ІЛЛ.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВП. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА Ч. 25

„Самопоміч", Фед. Кредит. Кооператива — Шикаго	$50.00	В. Паньків, Ларентон	2.20
Д-р М. Логаза, Сиракюз	10.00	І. Бараняк, Джансон Сити	2.00
А. Кецко, Рочестер	10.00	К. Боднарчук, Ню Йорк	2.00
П. Одарченко, Вашингтон	10.00	Е. Булич, Окала	2.00
Д-р Т. Шегедин, Нюарк	9.03	Н. Коцан, Джансон Сіті	2.00
І. Жеруха, Бруклин	8.00	З. Коцур, Лайр	2.00
Юсеїн Ісеан, Дженінгс	6.00	Е. Омельченко, Трівеби	2.00
А. Цурковський, Ляшін	6.00	М. Породько, Монтгомері	2.00
о. О. Волинський, Ром	5.00	Г. Пригода, Бінгамтон	2.00
Дит. Гурток Книголюбів при 82-му Відд. СУА — Бронкс	5.00	Н. Скробач, Олін	2.00
П. Зарічний, Байон	5.00	Д-р А. Слюсарчук, Дітройт	2.00
П. Юркевич, Толідо	5.00	М. Сосяк, Йонкерс	2.00
О. Яхно, Ню Йорк	4.00	К. Шебунчак, Рай	2.00
О. Целевич, Лонг Айленд Сіті	3.70	А. Дмитріюк, Боффало	1.10
Е. Вехметюк, Вудсайд	3.00	І. Дорота, Гарфілд	1.00
А. Гнатченко, Філядельфія	3.00	М. Коць, Джерзі Сіті	1.00
М. Іванюк, Відд. 290	3.00	І. Лукомський, Ню Гейвен	1.00
С. Каша, Кларк Рогвей	3.00	В. Марущак, Ірвінгтон	1.00
В. Пилипенко, Брукпарк	3.00	С. Масловська, Бери	1.00
Д-р П. Пшик, Саммервілл	3.00	Д-р К. Матвієнко, Ню Гейвен	1.00
Л. Смик, Бінгамтон	3.00	М. Микитишин, Іст Пачоґе	1.00
В. Чайка, Гакінс	3.00	В. і М. Михайлюк, Ню Мексико	1.00
С. Щеплоцький, Лорейн	3.00	М. Михальцевич, Честер	1.00
В. Янів, Шикаго	3.00	Ю. Мірчук, Монтерей Парк	1.00
С. Шерег, Бруклин	2.82	Юрій Пещак, Філядельфія	1.00
О. Головко, Стетен Айленд	2.20	О. Процюк, Торонто	1.00
		Н. Ракова, Балтімор	1.00
		С. Троян, Шикаго	1.00

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.

о. ВОЛОДИМИРА ПИЛИПЦЯ

відправляться

Служби Божі і Панахиди

ЗА УПОКІЙ ЙОГО ДУШІ
в ЦЕРКВІ ПРЕСВ. РОДИНИ
Вашингтон, Д.К.

ЧЕТВЕР, 6-го БЕРЕЗНЯ 1969 року — о год. 8:30 рано і 7:30 вечора

СУБОТА, 8-го БЕРЕЗНЯ 1969 року — о год. 8:30 рано і 7:30 вечора

НЕДІЛЯ, 16-го БЕРЕЗНЯ 1969 року — о год. 11:00 рано

Рівночасно бажаємо висловити нашу щиру подяку Всім, які вже від перших хвилин нашого горя до сьогоднішнього дня виявили нам своє співчуття, прийшли з моральною допомогою і які своєю участю у священичих, похоронних відправах віддали останню прислугу Покійному. Тому із щирого серця хочемо подякувати в першу чергу Їх Ексцеленції Архиєпископові Мстиславові Скрипникові, о. прот. Ю. Гулеві, о. деканові Н. Мельничукові, о. протоігуменові В. Красовському, о. Н. Лукашевичеві, о. Я. Захарісевичеві, о. д-рові М. Войнарові, о. д-рові Макухові, о. В. Остаповичеві, о. М. Верхові, о. М. Сузанському і численним другим Священикам обох віровизнань.

На руки п. ген. Н. Самутіна складаємо сердечну подяку Всім Побратимам Зброї з Визвольних Змагань, які віддали Покійному останній вояцький салют.

Щиро дякуємо хорові Семінарії св. Йосафата, хорові Православної Парафії св. Андрія, Школі Українознавства, Товариству Гуцульщина і численним другим Організаціям за участь у відправах.

Дякуємо усім Учасникам похоронів, а головно Тим, що приїхали з далеких сторін. Дякуємо сердечно бувшим Парохіянам Сейнт Клейр, Сейр і Вашингтону та всім Членам Родини і Приятелям, які жертвували Заупокійні Служби Божі, як також Тим Усім, які в пам'ять о. Володимира вислали пожертви на Український Католицький Університет у Римі.

СОНЯ КРУЛЬ, МИРОН І НЕСТОР ПИЛИПЕЦЬ з РОДИНАМИ

Замість квітів на свіжу могилу Українського Січового Стрільця

бл. п. **АНДРІЯ СОРОБЕЯ**

в Едмонтоні, Канада,
зложили на Фонд Катедри Українознавства:

Ліда ЧАЙКІВСЬКА 10.00 дол.
Марія, Михайло ЧАЙКІВСЬКІ
і Віра КАРПІЙ з ЧАЙКІВСЬКИХ 15.00 дол.
Ню Гейвен, Конн.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. інж. **БОГДАНА ТУРКА**

зложив 15.00 долярів
на Малу Семинарію в Римі
71 ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
в ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.

ПОДЯКА

Дорогі Учні Української Гімназії в Новім Ульмі: Гузива — Тамара, Анатолій, Віталій, Валя, Миколайчук — Стася, Надя, Ганя, Гончаренко Оля, Рудь Катя, Удад Люся, Пришибинська Дуся, Дашо Христя, Балащенко Нона, Довбня Анатолій, Теслінко Генадій!

Ваша пам'ять про мого Дорогого Мужа і ті квіти, якими Ви прикрасили Його домовину, мене глибоко зворушила і за це я цілою своєю істотою вдячна Вам, бо ж квіти Він завжди любив так, як і Вас, Дорогі Юні Друзі.

Дякую і Вам, Любі Діти, Школи Українознавства в Мілвіл за Ваші квіти і поміч у поминках.

Дякую всім Тим, хто приймав участь у похоронах.

ЄВГЕНІЯ САВЧУК

Увага! ЧИКАГО і ОКОЛИЦЯ! Увага!

В суботу, 15-го березня 1969 року

о год. 7-ій веч.
в ДОМІВЦІ СУМА (у великій залі)
при 2457 W. Chicago Avenue

о. д-р ЮРІЙ ФЕДОРІВ

відомий історик Української Церкви і знавець українського обряду,
матиме ДОПОВІДЬ

„УКРАЇНСЬКИЙ ЦЕРКОВНИЙ ОБРЯД КОЛИСЬ І ТЕПЕР"

Ця актуальна доповідь визначного українського вченого-богослова о. д-ра ЮРІЯ ФЕДОРОВА, призначена для всього Громадянства.

Запрошуємо на неї якнайширші кола Української Спільноти Чикаґа й околиці.

Братство св. Андрея Первозванного при Українській Католицькій Парафії св. Володимира і Ольги в Чикаго.

Запрошення на Урочисту Конференцію

що відбудеться в НЕДІЛЮ, 16-го БЕРЕЗНЯ 1969 р. о год. 6-ій веч.

З НАГОДИ

30-их РОКОВИН ІСТОРИЧНИХ ПОДІЙ НА КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ

ПІСЛЯ ВИСВІТЛЕННЯ ДОКУМЕНТАЛЬНОГО ФІЛЬМУ, УЧАСНИКИ ТИХ ПОДІЙ ДАВАТИМУТЬ ВИЯСНЕННЯ НА ЗАПИТИ ГОСТЕЙ
ДО ЛАСКАВОЇ УЧАСТИ ЗАПРОШУЄ

КАРПАТСЬКИЙ ДОСЛІДНИЙ ЦЕНТР

Місце: УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ (5-та Аве. і 79 вул.)

ПО КОНФЕРЕНЦІЇ — ТОВАРИСЬКА ГУТІРКА ПРИ ЧАЮ.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ! *З нагоди 75-річчя Українського Народного Союзу* *ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ!*

ВІДБУДЕТЬСЯ ПРЕМ'ЄРА ОПЕРИ

„АННА ЯРОСЛАВНА"

АНТОНА РУДНИЦЬКОГО, лібретто ЛЕОНІДА ПОЛТАВИ

(3 ДІЇ, 5 ВІДСЛОН)

З УЧАСТЮ НАЙВИДАТНІШИХ АРТИСТІВ, СИМФОНІЧНОЇ ОРКЕСТРИ, ХОРУ І БАЛЕТУ

(РАЗОМ ПОВЕРХ 120 ВИКОНАВЦІВ!)

НЮ ЙОРК
Субота,
24-го травня 1969 р.
Carnegie Hall
Год. 8-ма вечора

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ
Неділя,
25-го травня 1969 р.
South Philadelphia High School
Broad & Snyder
Год. 6-та вечора

Ярослав Падох

НА СМЕРТЬ ТЕОФІЛЯ КУЛЬЧИЦЬКОГО

Зі шляхетської і шляхетної Самбірщини, землі княжих бояр і козацьких гетьманів, вийшов у широкий, громадський світ покійний Теофіль Кульчицький. Зі землі, яка крізь віки зберегла вірність своєму національному та державному призначенню, а з нею й державнотворчий принцип пріоритету загального добра перед приватним, громадського перед особистим. Скільки видатних громадських діячів дала своїй громаді знатна самбірська земля.

Куди б химерна доля не водила Теофіля Кульчицького, на які б стійки не ставила Його чи то в підгасцькому Повітовому Союзі Кооператив (де щаслива доля звела нас уперше), чи в львівському Ревізійному Союзі Українських Кооператив, чи в скитальчих таборах, чи в останній станиці його громадської служби — у важливому й заслуженому Союзі Українців Католиків „Провидіння" — всюди Теофіль Кульчицький стояв у першому ряді відповідальних і провідних діячів, на всіх постах виявив максимальну працьовитість і відданість. А за останні десятки років мало було таких громадських установ і акцій, в яких не було б Теофіля Кульчицького.

З освіти, практики й передусім із замилування був Покійний економістом-господарником. Залюблений у числа, закоханий в статистиці, Він з подивугідною дбайливістю збирав і складав докупи числа і з них, як астроном на зорях, вичитував долю і недолю, ріст і занепад своєї громади, її акцій і починів. Числа, ці найбільш вірогідні інформатори, дозволяли Йому ставити вірні діягнози громадських недоліків й виготовляти рецепти для їх лікування. Сперті на числа спостереження Покійного нерідко були революцією на громадських зборах і нарадах.

Але при всім своїм замилуванні до чисел і фінансової науки, Покійний уберігся від професійної недуги економістів, які часто за деревами не бачать лісу, а за числами-пульсуючого гарячою кровю громадського життя у всіх його різноманітних, не тільки економічних, проявах. Покійний відзначався широким громадським виднокругом, і числа були для нього тим, чим глина для різьбаря, а гроші — основа господарства, не самоціллю, а засобом росту й збагачення всіх ділянок життя громади.

Громадські й професійні прикмети Теофіля Кульчицького знаходили гармонійне доповнення в його особистих прикметах. Ціхувала Його селянська прямолінійність і твердість. Не кривив душею ні перед ким і ні перед чим — ні для чемности, ні для інтересу. І, либонь, немає й не було, ні одного приятеля, а то й знайомого Покійного Теофіля, якому Він не додержав би даного приречення, чи навіть, з легкої руки кинутого, слова.

Високий рівень інтелекту Покійного ідеально гармонізував з Його елегантною зовнішністю і особистим чаром, його особовістю, що в сумі складалися на Його поряву, таку близьку до часто вживаного й надуживаного, хоч такого рідкого в зокрема в нашому громадському житті, означення повного джентлмена.

Яка шкода, що така обдарована людина відійшла з цього світу на своєму ледве 58-му році! І яка шкода, що такі, як Теофіль Кульчицький, так часто не доживають бодай шостого десятка життя. Яка причина цього? Чи може людське тіло побудоване так, що видержує тільки тягар особистих переживань, а мотор, що його живить — серце, витримує тиск лише особистих тягарів та турбот, і коли до нього долучається тиск громадських обов'язків і відповідальности, не видержує й передчасно замовкає? Короткий надміру короткий вік покійного Теофіля Кульчицького й подібних Йому дають, мабуть, ясну відповідь на це далеко не реторичне питання.

Але не довжиною, а інтенсивністю і якістю життя вимірюється його вартість і тривалість пам'яті після його закінчення. Життя і праця Теофіля Кульчицького дають підставу вірити, що Його пам'ять буде тривалою й набагато довшою, як був Його болюче короткий туземний вік. І що приклад Його життя кликатиме кращих з-поміж нових поколінь наслідувати Його відданість своїй громаді, хоч би й коштом скорочення свого життя.

Нюарк, Н. Дж.

ПАНАХИДА ПО ГЕРОЯХ КРУТ

В українській православній церкві Святого Вознесіння 16 лютого відправлено Панахиду по героях Крут. Панахиду відправив настоятель церкви св. Вознесеня о. прот. д-р С. Гаюк. Сказавши патріотичне слово за героїв Крут, о. прот. д-р С. Гаюк звернувся до молоді, зокрема до членів молодечої організації ОДУМ'у, які прийшли на Панахиду організовано в уніформах зі своїм прапором, щоб плекали героїзм київських студентів і наслідували їх приклад, як треба любити Батьківщину. Церква була заповнена вірними, які молились за душі поляглих молодих студентів-вояків. На Панахиді були представники різних організацій. По Панахиді присутні зайшли до церковної залі, де відбулися святочні сходини молодечої організації ОДУМ'у, батьків і гостей. Після вшанування пам'яти героїв Крут однохвилинною мовчанкою, учень Школи Українознавства Володимир Степовий прочитав реферат про крутянські події. Одумівці Т. Самчук, О. Степова та Н. Шкварко продецитували вірш Л. Храплиної „Крутянцям". На панахиді і сходинах був присутній учасник крутянських подій, член парафії св. Вознесенія проф. Іван Гончаренко.

К. Степовий

УКРАЇНЦІ НА СВЯТІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ БОЛГАРІЇ

Ню Йорк. — 1 березня ц. р. Болгарська громада в Ню Йорку святкувала 91-шу річницю звільнення Болгарії від турецької неволі. Урочистості, які влаштував Болгарський Національний Фронт, відбулися в готелі „Белмонт Плаза". Від Українців взяли участь у святі та були запрошені до почесної президії Євфросинія Силенко і Володимир Базилевський, які репрезентували Українську Гетьманську Організацію.

(Б. К.)

УККА у послідовному змаганні до мети

(Продовження зі стор. 2-ої)

нечність головно у виступах перед зовнішнім світом.

Попередній досвід з наших переговорів змушує, одначе, нас висловити сумнів в успішність переговорів в теперішній ситуації. Зокрема: 1) Ви пропонуєте до переговорів із Вашого боку ту саму Консолідаційну Комісію, якої члени голосували в Екзекутиві проти практичної реалізації ними підписаної умови з 14 вересня 1967 р. 2) Теперішній статут УККА не дає відповідної основи для вирівняння існуючих різниць. 3) Сучасний склад керівних органів УККА не дає ґарантії льояльної співпраці із демократичним табором, який піддержує Український Екзильний Уряд УНР, що одинокий має право заступати український нарід на міжнароднім форумі.

В цих обставинах не бачимо наразі виглядів на успішність евентуальних переговорів. Коли, однак, зайдуть відповідні зміни в структурі УККА і коли керівники УККА будуть бажати справжньої консолідації українських національних сил в Америці, тоді Асоціяція Українців в Америці готова стати до співпраці у створенні консолідаційного тіла як репрезентанта всіх українців в Америці.

Очікуючи такого часу остаємо з поважанням

Д-р Теодозій Сендзік в. р.
голова
Д-р Роман Борковський в. р.
секретар
Згідно з протоколом
Евген Перейма
(Кінець)

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 15-го БЕРЕЗНЯ 1969 р.

ПЛАЙНФІЛД, Н. Дж. Місячні збори Т-ва І. Франка — 372 Відд. о год. 7-ій веч. при 210 Чорч Стр. в Ігол Гол. Проситься чл. прибути. — Софія Лонишин.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Січ 182 Відд. о год. 6-ій веч. в залі Укр. Централі, 240 Hope Ave., Passaic, N.J. — Управа.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Звичайні місячні збори Б-ва св. Юрія — 239 Відд. від год. 3:30 до 4:30 по пол. в Гор Клюбі при 847 N. Franklin. — Д-р В. Галан, предс., М. Ковальчук, секр.

НЕДІЛЯ, 16-го БЕРЕЗНЯ 1969 р.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 64 Відд. о год. 2:30 по пол. у Вінярського на 482 Мейн стр. Проситься чл. прибути. — І. Бурний, секр.

БЕТЛЕГЕМ, Па. Місячні збори Б-ва св. Димитрія 288 Відд. о год. 12:30 по пол. в Укр. Амер. Гор. Клюбі, 817 Лінн Аве. Проситься членів вирівняти вкладки. — Д. Мушастий, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні загальні збори Т-ва Дністер — 430 Відд. о год. 1-ій по пол. в Спортовому Клюбі Тризуб. На порядку: звіти Управи та Контр. Комісії, вибір нової Управи на 1969 рік. Якщо на означений час не явиться приписана статутом кількість членів, збори відбудуться на годину пізніше, при будь якій кількости членів і будуть правосильні. — Інж. В. Шуприкевич, предс., М. Тимків, касир, І. Книгницький, секр.

ХОЛОДНА ВІЙНА ДОВКОЛА БЕРЛІНУ

Щоб застрашити західньонімецький політичний провід, який заповів був на 5 березня ц. р. вибори нового президента Німецької Федеративної Республіки в Західньому Берліні, східньонімецькі комуністи й їх совєтські зверхники раз-у-раз припинювали комунікаційний рух між Західньою Німеччиною і Західнім Берліном як ось бачимо на цій світлині. Західній Берлін розмежований від Західньої Німеччини широкою на 110 миль смугою, що стоїть під правлінням комуністів. Всі члени західньонімецького парляменту, члени уряду й інші особи, причетні до виборів, перелетіли до Західнього Берліну американськими літаками.

†

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

МАРІЯ КОСТІВ, довголітня членка Т-ва Дарахівщина — 275 Відд. УНС в Джерзі Сиґі, Н. Дж., упокоїлась в Бозі 10 березня 1969 р., народжена 18 грудня 1892 р. в с. Дарахів, Теребовля, Зах. Україна. Панахида в четвер 13 березня о год. 7-ій веч. в пох. зав. І. Ковальчика в Джерзі Сиґі, Н. Дж. Похорон в п'ятницю, 14 березня 1969 р. о год. 9:30 ранку з церкви св. ап. Петра і Павла при Бентлей і Берґен Аве. в Джерзі Сиґі, а відтак на цвинтар Holy Cross в North Arlington, N.J. Залишила в глибокому смутку 2 доньки Тересу і Стелу, рідного брата Михаїла Гречин і дальшу родину.

Вічна Їй Пам'ять!

Петро Палка, секр.

НАРОГОВИЧ АНТІН, б. довголітній член Т-ва Вільна Україна — 187 Відд. УНС в Тейлор, Па., помер 9-го грудня 1968 р. в Скрентоні, Па. на 78 р. життя. Народ. 8-го червня 1891 р. в с. Добромірка, пов. Збараж, Зах. Україна. До ЗСА прибув на кілька років перед 1-ою світовою війною. До УНС вступив 1919 р. Приймав участь в громадському та церковному житті. Лишив у смутку 4 доньки: Ольгу, Олену, Леонію й Іванну з родинами, 7 внуків та дальшу родину. Похорон відбувся 13 грудня 1968 р. з пох. заведення до укр. кат. церкви св. Михаїла в Олд Фардж, а звідтіль на катедральний цвинтар у Скрентоні, Па. при участи рідні, приятелів, земляків, знайомих і союзовців.

Вічна Йому Пам'ять!

Антонина Чупрун, секр.

ПОЛЬОВИЙ ПЕТРО, довголітній член Т-ва Згода Братств — 406 Відд. УНС в Олифанті, Па., помер 23-го грудня 1968 р. на 70-му р. життя. Нар. в липні 1899 р. в с. Пробіжна, пов. Гусятин, Зах. Україна. До ЗСА прибув 1923 р. до Олифанту, де і помер. До Т-ва вступив у березні 1923 р. Залишив у смутку дружину Єву, доньку Анну, сина Михайла і 3 внучки, брата Михайла та сестру Розалію і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся з пох. заведення до укр. кат. церкви свв. Кирила і Методія, а звідтіля на парохіяльний цвинтар при участи рідних, приятелів, земляків і союзовців.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Мартинюк, секр.

ЩУРКО СОФІЯ з роду ІВАХІВ, членка Т-ва Подільська Січ — 8 Відд. УНС в Йонкерсі, Н. Й., померла 7 лютого 1969 р. на 51-му р. життя. Покійна нар. 11 жовтня 1918 р. в Байоні, Н. Дж. Малою дитиною виїхала з батьками на Україну, а відтак вернулася знову до ЗСА. До УНС вступила в 1938 р. Залишила в смутку: доньку Катерину, сина Теодора, братів Михайла й Івана, сестру Анну та дальшу родину. Похорон відбувся 11 лютого 1969 р. з похоронного заведення до укр. церкви Преч. Діви Марії, при участи рідних, приятелів, знайомих та союзовців.

Вічна Їй Пам'ять!

В. Мандзій, секр

АДАМ ГАПАНЮК, член Т-ва ім. Є. Коновальця — 238-ий Відд. УНС в Бостоні, Масс., помер 29 грудня 1968 р. на 72 р. життя. Покійний нар. 14 січня 1897 р. в с. Чорноколи, пов. Березів, Зах. Україна. До УНС вступив в травні 1938 р. Був свідомим українцем і брав активну участь в громаді, а зокрема в союзовій праці. Належав також до організації Запорозька Січ. Залишив у великому смутку дружину Марію, сина Теодора, доньку Ольгу і внучку. Похорон відбувся з пох. заведення до УПЦеркви св. Андрея, а звідтіля на цвинтар Мавнт Гоп в Джамейці, Масс. при участи рідні, приятелів та союзовців.

Вічна Йому Пам'ять!

Анна Гримак, секр.

ВАСИЛЬ ОНУФРЕЙЧУК, член Б-ва св. Арх. Михаїла — 47 Відд. УНС в Гудсон, Н. Й., помер 9 лютого 1969 року на 76 р. життя. Покійний нар. 1 серпня 1893 р. в с. Лука, пов. Городенка, Західна Україна. Залишив у смутку дружину Ксеню, 3 синів: Михайла, Івана і Якова, 3 невістки і 7 внуків. Похорон відбувся з похор. заведення до Української Православної Церкви св. Арх. Михаїла, а відтак на Гудсон Сиґі Сементарі Парк, при участи рідні, парафіян, приятелів та союзовців.

Вічна Йому Пам'ять!

П. Маряк, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6148, Вперта мовчанка чужинця.

Він їсть наш харч, Тарзане, але не хоче говорити до нас. Він мусить бути ворогом!

Таємничий чужинець їсть з харканням виголоднілого вовка — але відмовляється говорити . . .

Хлопець говорить правду! Ми ризикували наше життя, щоб врятувати тебе! А тепер — відповідай на наші запитання! Коли втрачу терпець, то знайду способи, щоб примусити тебе говорити!